

Holdepladser osv. Ganske vist er der samtidig fra mange Sider henvist til Statsbanernes daarlige Forrentning, og dette har maaske til en vis Grad lagt en Dæmper paa Ønskerne. Jeg tror endvidere, at det maa erkendes, naar man kaster et Blik paa Finanslovforslagets § 27, at jeg ikke just har været særlig karrig med at bringe Forslag om Imødekommen af Ønsker, som ere fremsatte her i Tinget. Der er paa § 27 opført en Række af Forslag, som tilsigte at imødekomme Begæringer, som navnlig i Fjor fra forskellig Side bleve fremførte. Jeg kan jo imidlertid ikke lægge Skjul paa, at selv om der i Aar maaske er fremsat nogle færre Ønsker, end Tilfældet var navnlig i Fjor, saa vilde ærede Medlemmer gøre Statskassen en ikke ringe Tjeneste, hvis de til deres Vælgere af og til vilde holde en lille Tale, som gik i Retning af at nedstemme Fordringerne blot en lille Smule. Jeg vil tage et typisk Eksempel. Det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen), der er en lige saa ivrig som elskværdig Talsmand for det, som han anser for at være berettigede Krav fra hans Valgkreds, har navnlig et lille Kælebarn; det er Espergærde. Det kan jeg udmærket godt forstaa. Det er en nydelig lille Plet ved Kysten. Der vrimler om Sommeren af glade Landliggere, og der er følgende Liv og Færdsel paa Jernbanestationen. Nu er der til Ministeriet for offentlige Arbejder kommet mange Klager over, at Stationsforholdene ere utilstrækkelige, og Ønsker om, at de maa blive gjorte bedre. Jeg har givet efter for Presset af disse Anmodninger, og jeg har fundet Udvej til af den almindelige Bevilling til Smaaudvidelser og Forbedringer at skaffe de fornødne Penge til at udvide Lokalerne dernede. Det hele Beløb bliver, tror jeg, noget som 14—15,000 Kr. Nu har der i mange Aar, som ærede Medlemmer, der have siddet i Finansudvalget, ville erindre, været ført en Strid mellem Finansudvalget og Administrationen om de Bidrag, som med Rette bør kræves af Egnens Beboere i Tilfælde af Udvidelser af Billetsalgssteder, Oprettelse af Holdepladser o. s. v. Statsbanerne have tidligere stillet ikke ringe Krav i saa Henseende, men Finansudvalget har stadig taget Parti for de stedlige Interesser, og efterhaanden er Statsbanernes Fordringer blevne i den Grad formindskede, at de tilsidst egentlig ere blevne indskrænkede til, at der i alt Fald altid af Beboerne kræves, at de selv skulle tilvejebringe de fornødne Adgangsveje og paatage sig at holde disse Veje

vedlige. Dette er selv af Finansudvalget blevet fastholdt som et ufravigeligt Minimum, og det synes jo ogsaa at være lige haardt nok, om Statsbanerne foruden alt det andet, der paahviler dem, ogsaa skulle paatage sig at forsyne Kommunerne i Landet med Veje. Til Beboerne i Espergærde stilles der altsaa nu det samme Forlangende med Hensyn til Afholdelse af Vejudgifter, som stilles i alle saadanne Tilfælde. I denne Anledning udtaler det ærede Medlem sig da saaledes: Det er meget godt, siger han, at der gøres noget for at udvide Billetsalgsstedet, og man er meget taknemmelig for, at man vil skaffe Publikum større Bekvemmeligheder; men — vedbliver han — det forekommer mig, at man kommer ind paa Smaaligheder, naar man saa forlanger, at Beboerne deroppe skulle skaffe til Veje 1,100 Kr. af de 12—13,000 Kr., som behøves. Han gentager dette ikke mindre end 3 Gange: Det er meget smaaligt af Statsbanerne at forlange . . . det er aldeles urimeligt at forlange noget saadant af Beboerne deroppe, at de skulle betale disse 1,100 Kr. . . . Espergærde er for Statsbanerne en af de mest lukrative Stationer, der skal neppe kunne nævnes noget andet Sted, hvor man af en saa lille Station har en saa overordentlig stor Indtægt som netop Espergærde. — Det gør mig meget ondt, men jeg ser mig trods alt ikke i Stand til at fravige den almindelige Regel. Hvis Espergærde ønsker at opnaa de tilsigtede Forbedringer, maa Beboerne dernede bringe det samme Offer med Hensyn til Vejudgifter, som ellers kræves overalt i Landet. Men jeg vil, jeg indrømmer det, dog meget nødigt for det ærede Medlem staa som saa særdeles karrig og smaalig, og jeg skal derfor henstille til ham, om det ikke var en Tanke, som kunde tages under Overvejelse, at vi søgte at holde Espergærde skadesløs paa anden Maade. Vi kunde f. Eks. til Sommer hver Dag paa Espergærde Station arrangere gratis Frokost for de rejsende. Koldt Bord med en varm Ret, det er, hvad det tapre, lille Billetsalgssted, som giver saa uhyre Indtægter til Statskassen, med Rette kan gøre Krav paa. — Samtidig beklager jeg ogsaa at maatte sige til det ærede Medlem, at jeg ser mig ikke i Stand til nu til Fordel for Beboerne Nord for Rungsted at gøre Forandringer i den en Gang fastsatte Vinterkøreplan. Jeg tror, at der ved denne Køreplan er taget saa stort Hensyn til Beboerne langs Kystbanen, som det paa